

[Insändare: "Jakten på vargen i Sjundareviret saknar rim och reson" - DN.SE](#)

Jakten på vargen i Sjundareviret saknar rim och reson"

PUBLICERAD 2021 10-12 05:30

Det av stor vikt att bevara dessa vargar, som är några av landets mest skyddsvärda individer, anser insändarskribenterna. Foto: Jonas Ekströmer/TT

INSÄNDARE. Jaktkritikerna har överklagat skyddsjakten av vargen i Sjundareviret till Förvaltningsrätten i Luleå. Den svenska vargstammen lider av inavelsdepression och populationsnivån är i fara, skriver Margareta Sturemyr och Eva Stjernswärd.

Detta är en insändare i Dagens Nyheter. Skribenten svarar för åsikter i artikeln.

[Läs senare](#)

Just nu pågår [skydds jakt på en varg](#) i det så kallade Sjundareviret. Det är Stockholms och Södermanlands länsstyrelser, som har tagit detta beslut, efter flera angrepp mot får.

Under sex år har både länsstyrelser och tamboskapsägare varit medvetna om att en familjegrupp av varg har etablerat sig i området. Trots detta har skyddsåtgärder, såsom rovdjursavvisande stängsel inte installerats.

EU-kommissionen ändrade för fyra år sedan sina riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn för att förebygga skador orsakade av fridlysta djur, såsom vargar, björn och lodjur. Ändringarna skulle således ersätta kostnaderna för investeringar av elstängsel med mera. En seriös åtgärd för att rädda våra svenska rovdjurspopulationer.

[Länsstyrelsen i Uppsala län](#) kan stå som en god förebild för hur man kan och bör måna om man har fått ett vargrevir i länet.

Här har länsstyrelsen bedrivit ökad närvaro i området, uppsökande information till djurägare och en aktiv rådgivning inför skadeförebyggande åtgärder som till exempel stängseluppsättning till tamboskapsägare. Utöver detta har man regelbundet bedrivit saklig information till allmänheten om vad det innebär att ha ett vargrevir i länet.

Det är alltid djupt beklagligt och plågsamt att tamdjur skadas eller dödas. Dock är tamdjuren människans ansvar och då särskilt när man håller djur inhägnade i, eller nära, vad som egentligen är rovdjurens ständigt minskade levnadsrum.

Myndigheten har inte bidragit med ”annan lämplig lösning”, utan som vanligt tillgriper man i första hand dödliga och kortsiktiga problemlösningar mot våra rovdjur.

Denna lilla vargfamilj består bland annat av av en handfull valpar, som är födda i år. Föräldraparet är båda genetisk värdefulla, de är F2:or, vilket innebär att de är andra generationens avkomma till en finsk-rysk immigrant.

Eftersom den svenska vargstammen lider av inavelsdepression och populationsnivån är i fara, är det av stor vikt att bevara dessa vargar, som är några av landets mest skyddsvärda individer.

Det som nu tillåts utspela sig framför allmänhetens ögon är en drevjakt på en varg, utan all rim och reson. Jakten tillåts bedrivas med hundar och jaktlag på upp till 30 personer och får pågå dygnet runt från den 1 oktober till den 1 november.

Tiken har fångats på film och kan vara halt, vilket kommer att försvåra möjligheterna för henne att själv föda upp valparna om hanen dödas. Konsekvensen kan bli att valparna dör, eller blir ”problemvargar”, om de ännu inte lärt sig jaga på rätt sätt, av föräldraparet, vilket kan innebära att de angriper tamdjursbesättningar.

Konsekvenser av att jaga och stressa en hel familjegrupp vargar utreds aldrig av svenska myndigheter. Det är vetenskapligt konstaterat att vilda

djur som jagas på detta brutala sätt får både fysiska och psykiska men av jakt. Vargen är dessutom en extremt social varelse i likhet med människan och alla som har hund vet hur död och sorg påverkar dessa individer.

Jaktkritikernas argument för att stoppa jakten är sett ur ett djurskyddsperspektiv och för bevarande av den biologiska mångfalden.

Jaktkritikerna har överklagat skyddsjakten till Förvaltningsrätten i Luleå. Vi hänvisar till de omständigheter som den svenska vargstammen nu befinner sig i och dess möjligheter att på sikt överleva rådande förhållande. Den biologiska mångfalden är ett gemensamt arv, som ingen enskild stat, folkgrupp eller generation har rätt att förskingra.

Om denna skydds jakt genomförs, är det en attack mot grundtanken i både [Art-och habitatdirektivet](#) och [FN:s konvention om biologisk mångfald](#).

En fråga är, vad kostar det att underhålla denna dysfunktionella "viltvård" och hur skall den kunna förändras? Detta är en politisk och moralisk fråga.

Det är viktigt att nå ut till en bred allmänhet om vad jakten innebär i form av lidande och död för de vilda djuren, för att få lagändringar till stånd. En annan fråga är, hur kan vilda djur fortsatt vara utanför svensk djurskyddslagstiftning? Frågan vi inte ställer är, hur jägare är funtade som vill jaga valpar med stora jakthundar.

TEXT

Margareta Sturemyr, vice ordförande och **Eva Stjernswärd**, styrelseledamot i Jaktkritikerna